

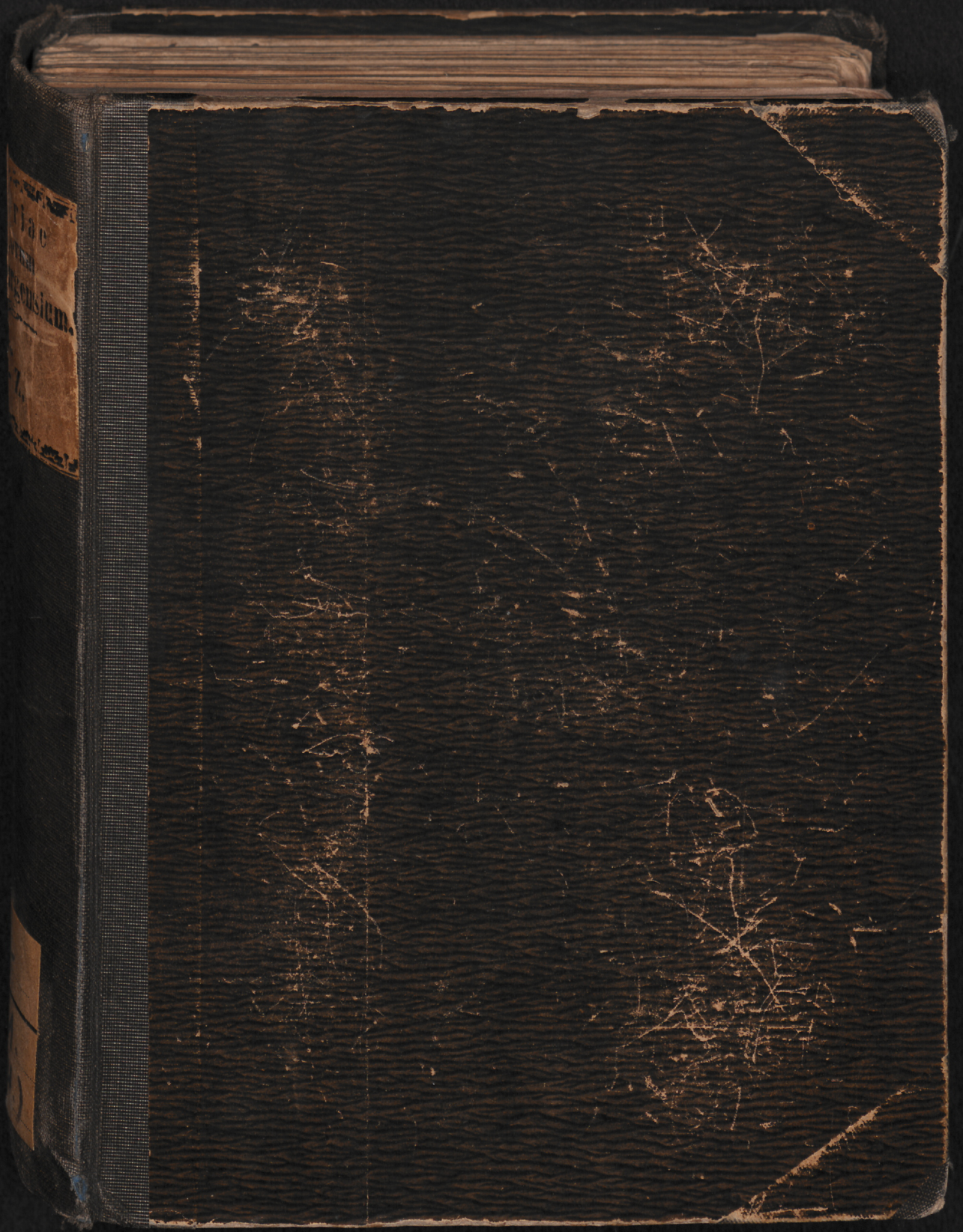
Decanus Collegii Medici in Academia Rostochiensi Ad exequias, Quae ... Dn. Joachimo Stockmanno, Phil. ac Med. Doctori ... Viro de hac Academia optime merito, Collegae suo desideratisimo. Hodie parabuntur Omnes omnium ordinum cives Academicos ea, qua par est, reverentia ac humanitate vocat atq[ue] invitat : [Perscriptum Rostochi[i] sub Sigillo Facultatis Medicae IX. Idus Iunii, anno MDCLIII.]

Rostochii: Kilius, 1653

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn755914503>

Druck Freier Zugang

KL-241(4)¹

Oldendorp: Warhafftige entschul-
dinge. Rostock, 1533

wurde aus dem Band gelöst.

Steht bei Rara -

KL-241. (4.) <SON>

bestrahlt 2000

30. 587
DECANUS
Collegii Medici in Academia
Rostochiensis

*Ad exequias,
Quæ*

Excellentissimo atq; Experientissimo

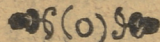
DN. JOACHIMO
STOCKMANNO, Phil.ac

Med. Doctori, hujusq; Professori &
Facultatis Seniori, nec non
urbis Physico.

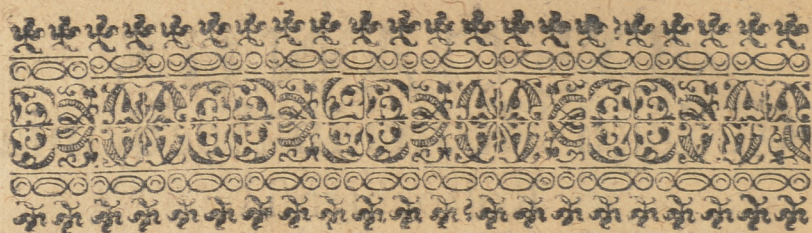
*Viro de hac Academia optimè merito, Collegæ
suo desideratissimo.*

Hodiè parabuntur.

Omnes omnium ordinum cives Aca-
demicos ea, qua par est, reverentia ac hu-
manitate vocat atq; invitat.

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
ANNO clv. lxx. LIII.

Nondum in circulum rediit dies, quo incomparabilis Medici, JACOBI FABRICII, Facultatis nostræ, juxtaq; totius Professorum ordinis per multos annos Senioris, viri de hac Academia præclare meriti, ossa tumulo inferre jubebamur: nunc vulnus vulneri additur, & dolor nondum soporatus vehementius recrudesceat, sublato præter expectationem nostram è viventium numero Viro Clarissimo atq; Experientissimo Dn. D. JOACHIMO STOCKMANNO, Collega nostro desideratissimo, itidemq; Facultatis Seniore, Medico celeberrimo. Tam durus, tamq; funestus fuit rei Medicæ hic annus, multoq; acerbior ejus conditio, quam cum annis abhinc sexaginta biennii spatio perderet Collegium Medicum nobilissima duo lumina, alterum LÆVINUM BATTUM Gandavensem Flandrum, alterum HENRICUM BRUCÆUM Alostanium itidem Flandrum, relicto tunc temporis solo WILHELMO LAUREMBERGIO; adeò ut fato hoc premi per intervalla videatur noster ordo. Nec esse putamus bonorum quempiam, qui sortem nostram non doleat. Ipsa Academia præclarorum membrorum jacturam deplorabit, lugebunt cives atq; urbis inco æ, quibus quatuor

quatuor præstantissimos Medicos intra annos quinque mors eripuit; duos hosce nostros, duos item Practicos eximios, quorum nullus quidem sexagenario minor, omnes verò vita longiore dignissimi. Cœterum, cum lux hodierna, qua triste funus efferetur, jubeat viro immortalis gloriæ atq; illustrium in Academiam meritum ultima humanitatis præstare officia, ipsaq; STOCKMANNI vita per se omnibus alacri industria ad virtutem contendentibus exemplo esse queat, accingo me ad id, quod consuetudo hætenus observata à me efflagitat paucissimis historiam vitæ, quam laudabiliter egit Defunctus noster, propositurus. Cætera, quæ ipse dolore pene fractus nec persequi, nec exiguis hisce chartis complecti valeo, ut orator aliquis facundus plenius enarranda & pro merito deprædicanda suscipiat, cupio atq; opto. Editus in lucem hanc fuit JOACHIMUS STOCKMANNUS anno superioris seculi millimo quingentesimo nonagesimo secundo, die Februarii vigesimo primo patre Viro Clarissimo atq; Excellentissimo Dn. M. ERASMO STOCKMANNO, Physices, eum viveret, in hac Academia Professore celeberrimo, matre ELISABETHA NENNIA, optimis ab utraq; parte & tanta prole dignis parentibus. Avus paternus ipsi fuit LAURENTIUS STOCKMAN, vir spectatæ probitatis & Civis apud Hamburgenses non infimæ fortis; maternus verò GERHARDUS NENNIUS, Philosophiæ ac Medicinæ Doctor, juxtaq; Mathematicus insignis & præterea linguæ Sanctæ ita gnarus, ut eam in hac Academia, uti & Mathematica alia atq; alia magno applausu, descendentiumq; fructu publicè docuerit.

His majoribus & parentibus ortus **JOACHIMUS STOCKMAN** in prima statim pueritia, quantus olim sperari debeat, haut dubiis sagacis naturæ indiciiis, ingenioq; ad ardua quævis facto prodidit, adeò ut jam tum dubitaretur à plurimis, utrum laudata familia **STOCKMANNO**, an verò **STOCKMANNUS** familiæ splendorem sit allaturus. Primis literarum rudimentis, uti par erat, in Schola patria ab optimis magistris summa fide ac diligentia excultus est, fecitq; hac discendi norma tantos brevi temporis spatio progressus, ut annos natus quindecim altiorum jam capax in Scholam mitteretur Hamburgensem, quam tunc temporis moderabatur Clarissimus **M. JOHANNES HUSWEDELIUS**, Professor postea, hujus Academiæ percelebris, in cujus domo & convictu biennium exegit, triennium inter cives, utrobiq; successu studiorum felicissimo. Quæ causa fuit, cur anno ætatis vigesimo completo in patriam remigraret Academiam æquum ratus ut, ubi prima literarum fundamenta jacta fuerant, ibi & perficerentur & ad supremum usq; fastigium deducerentur. Quo consilio cum Academiam intraverit, mirum non est, ipsum citiùs præ aliis pluribus voti compotem factum: biennio enim nondum exacto, anno nempe ætatis corrente **XXII** cum à Decano Collegii Philosophici **M. JOHANNES SLEKERO**, Magisterii gradu ornaretur, paulatim inclarescere & per Academiam diffundi cœpit **STOCKMANNI** nomen. Unde, cum duo ex nobilitate Mecklenburgica Juvenes, alter **DETHLEVUS Neventlow** nunc Serenissimi ac Potentissimi Daniæ & Norvagiæ Regis Consiliarius atq; in rebus Germanicis Cancellarius, alter **DAVID Rave** postea Consiliarius patriæ provinciae

58
vinctialis, ex hac Academia in alias essent ablegandi,
non alius æquè dignus visus fuit, illis qui pro vitæ ac
studiorum moderatore præficeretur, ac M. JOACHI-
MUS STOCKMAN, qua occasione primum Lipsiæ,
posteaq; Marpurgi per annum unum atq; alterum com-
moratus maxima sedulitate Medicinæ, cui se præcipuè
addixerat, studium profecutus est, florentiumq; in di-
ctis literarum emporiis Medicorum tam docendi, quam
curandi artem, & quæ præterea ex usu suo esse cogno-
verat, diligentissimè observavit. Proinde, cum egregiis
eruditionis accessionibus auctus in patriam reversus
esset, percommode accidit, ut anno Salvatoris cl^o 16
XIX. Academia Rostochiensis seculum suum tertium
auspicatò ingressa, in publico illo gaudio & frequente
congratulantium coetu Illustrissimi Principes Mecklen-
burgici cum Amplissimo urbis Senatu sumptus ad pro-
motiones publicè habendas singulari & nunquam satis
laudanda munificentia offerrent atq; abundè suppedi-
tarent: quæ occasio fuit, cur M. JOACHIMUS
STOCKMAN in publica hac & seculari Academiæ
pompa gradum Doctoris Medici sibi conferri vellet,
quod obtinuit feliciter Decano tunc temporis Collegii
Medici Viro Præclarissimo atq; Experientissimo Dn.
D. JACOBO FABRICIO, qui præcipuus in arte
Medica ipsi erat præceptor, quiq; postea, patris instar,
incrementis ejus fideliter prospexit. Anno proximè
sequente de vita socia ineunda cogitans matrimonio
sibi devinxit virginem lectissimam METTAM Kran-
duncks/ Reverendi Viri Dn. VINCENTII Krاندuncks/
Ecclesiæ Hasfeldensis olim Pastoris filiam, qua cum
per annos septem pacatam habuit domum, nec defue-
runt fœcundi thalami pignora; ter namq; prolem ex

A 3

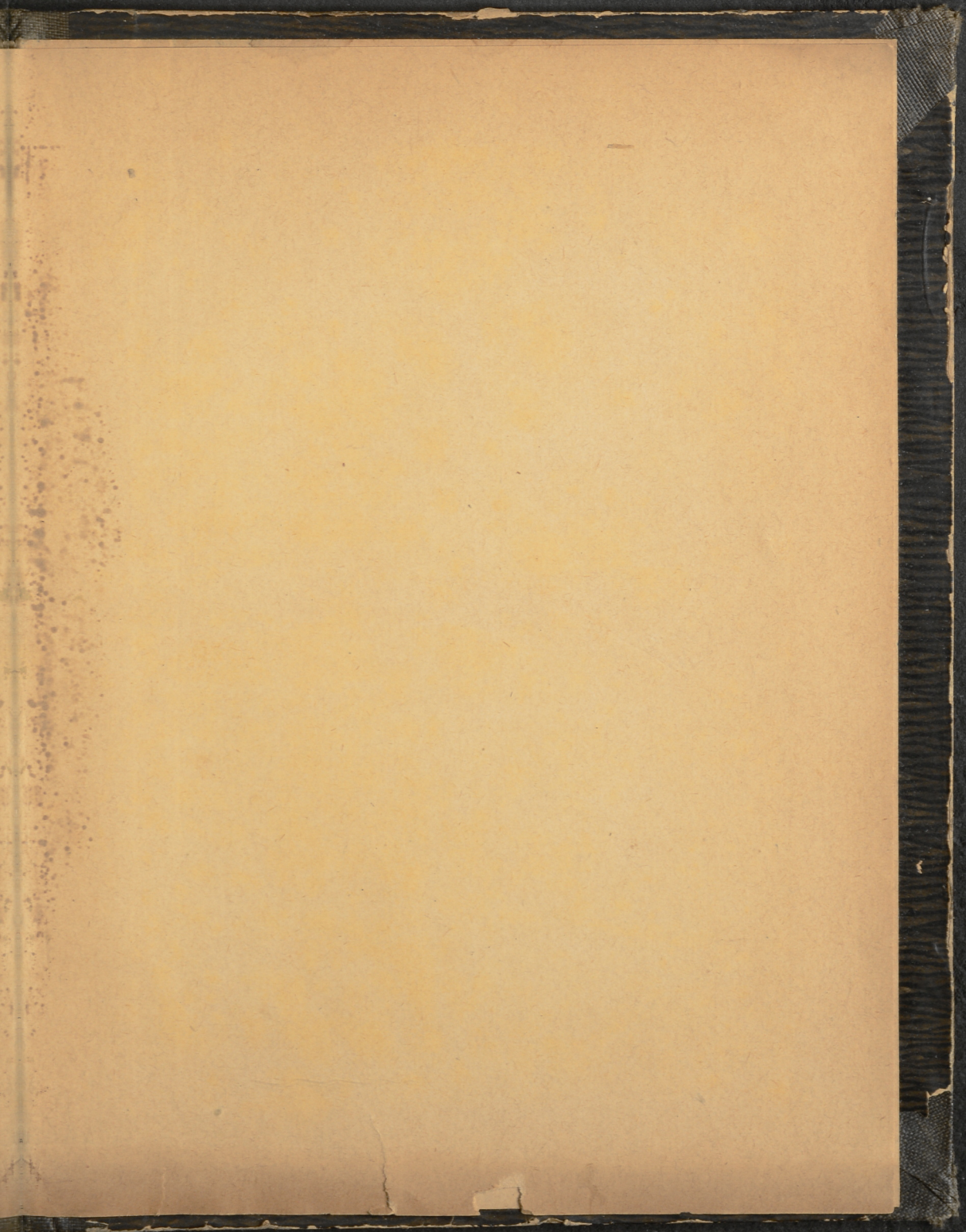
uxore

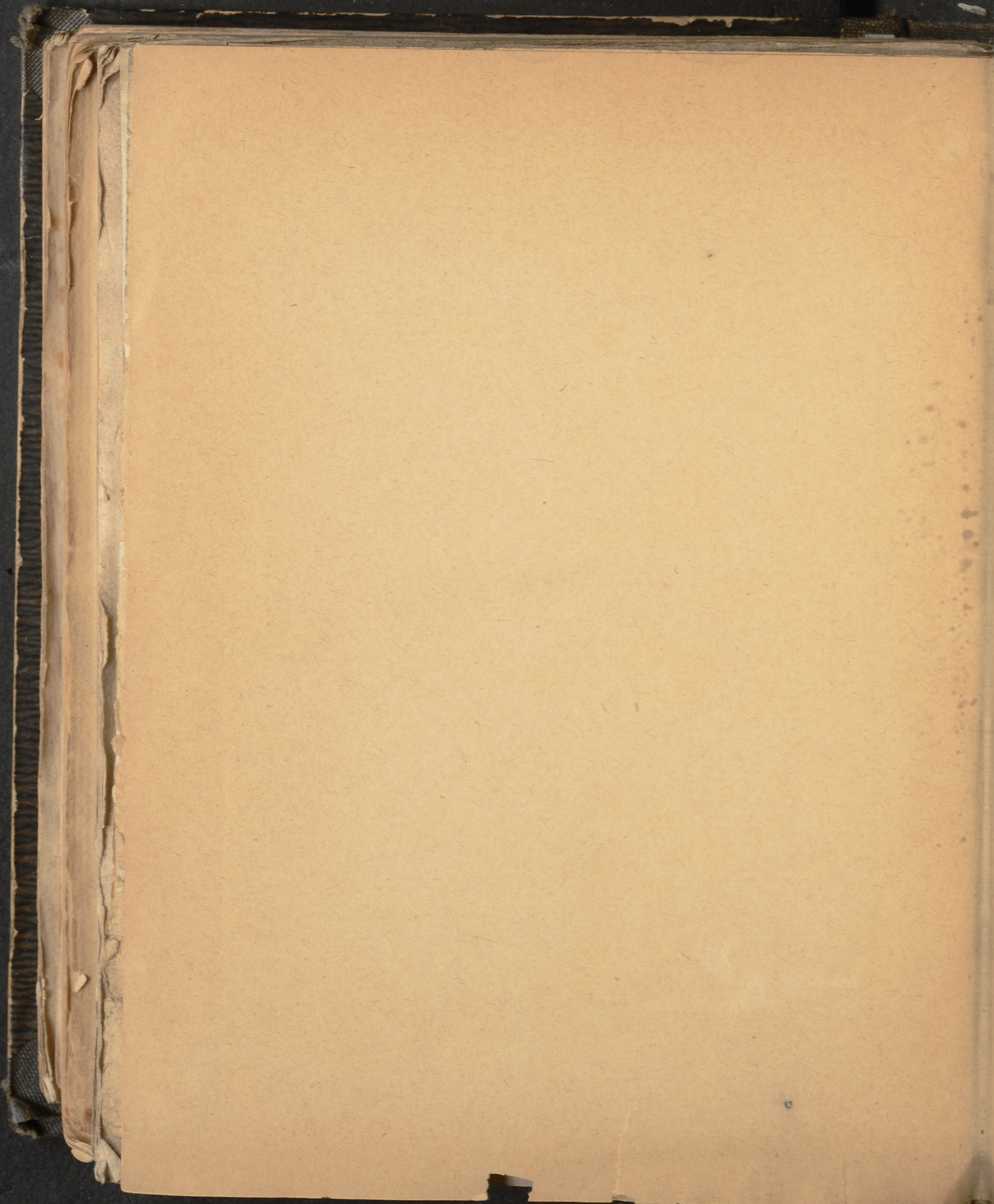
uxore suscepit exoptatissimam: filium unum JOACHIMUM non diu superstitem, duas filias MARIAM & METTAM, quarum posterior matrem anno clo lxxc XXVII ad cœlestia gaudia præcedentem non longè post secuta, MARIA verò etiamnum per Dei gratiam superat data à patre in uxorem anno clo lxxc XLII Viro Amplissimo & Consultissimo Dn. JOACHIMO SCHNOBELIO, J. U. D. & antehac Professore hujus Academiæ celeberrimo, nunc verò Consiliario & Syndico Stettinensium gravissimo, amico nostro honoratissimo, ex quorū thalamo quinq; sibi adduci vidit Defuncto nepotes ac neptes. Erepta priore Coniuge, ad secunda vota cū juberetur transire, associavit sibi conjugali vinculo virginē tunc lectissimā pudicissimamq; ANNAM TARNOVIAM viduam nunc moestissimam, Viri plurimum Reverendi atq; Excellentissimi Dn. PAULI TARNOVII, SS. Theol. D. & Professoris primarii optimeq; de hac Academiā meriti filiam unicam, cum qua, quod reliquum illi vitæ fuit, ex voto peregit filio unico inde recepto PAULO JOACHIMO STOCKMANNO, quo vivente non defore putamus paternæ laudis æmulam prolem, heredem ac testem. Verum non debebat tam conspicua virtus caliginosa quasi nocte premi, quin potiùs in publicam hominum lucem nisi produceretur, publicum Academiæ damnum inde pendere videbatur. Quæ cum non ignoraret amplissimus ac prudentissimus patriæ urbis Senatus, in vacantem anno clo lxxc XXII. Physices & Metaphysices professionem, è magno functionem ambientium numero. non nisi D. JOACHIMUM STOCKMANNUM vocandum censuit. Quo facto vidit Academia iptum septemdecim annos magno audientium applausu
modò

570
modò docentem, modò disputantem, & nihil non agentem, quo vel discentium conatus iuvari, vel Academia illustrior reddi posset, donec anno cl^o Ioc XXXIX. communibus patrum Curiae suffragiis & decreto è Collegio Philosophico in Medicum transferretur, demandatâ ipsi Medicinæ, quam Præclarissimus Dn. JOHANNES ASSVERUS antea gesserat, professione, quæ cum Physici urbis munus necnon pharmacopolii inspectio copulabatur. Pari fide atq; industria in hac statione fecit sua, utilemq; admodum operam tam Reipublicæ oppidanæ, quàm Academicæ præstitit: imprimis singulari agendi dexteritate usum fuisse meminimus, quoties summus Academiæ magistratus humeris ipsius incumbere, quod quater utraq; professione durante factum constat: ita & quater idoneum plerumq; Candidatorum numerum supremo Academiæ dignitatis gradu publicè insignitum reddidit, ter in Facultate Philosophica, in Medica semel. Cætera, quæ sustinuit, officia Académica unius & triginta annorum spatium digna & ipsa forent, quæ memorarentur, nisi chartæ angustia hinc excluderentur. Quid restat, nisi quod, Viro hoc eadente, immani vulnere se transfossam fateatur Academia? Amiserunt liberi parenrem, uxor maritum, amisit Curia Academica fidissimum maximeq; utilem Consiliarium, ipse Collegam, omnes Medicum, ejus operâ, feliciq; dextra multoties se levatos agnoscunt. Erit STOCKMANNUS posteritati exemplum Viri, à quo longissimè absuit ambitio, avaritia, invidia; qui nullos unquam declinavit labores. è quibus commodi aliquid in proximam manare posse speravit. Sed quid tandem inde reportavit STOCKMANNUS noster? Cum Academiæ, cum privatis ultra
trigin-

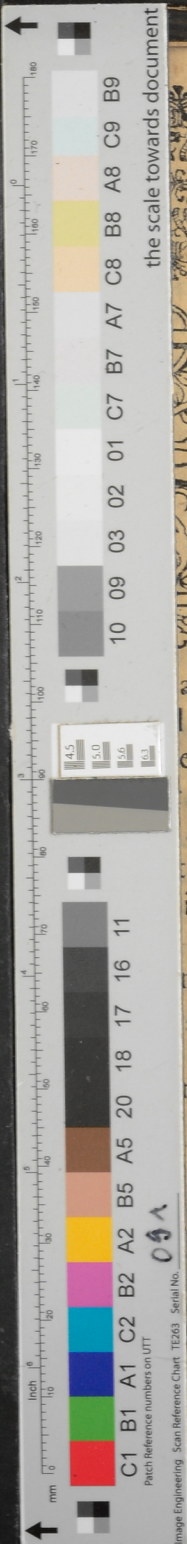
triginta annos prodesse totis viribus laborasset, paulatim deficere coepit & infida esse valetudine: imprimis vero, eversa ventriculi temperie, mensibus abhinc fere tribus functiones inde prodeuntes mirè labefactari percepit, adeò ut, malo indies crescente, ipse verò caelesti viatico semel atq; iterum resectus solutionem suè piè expeteret, quam & placidè obtinuit, cum Nonis Junii manè instante seprima spiritum Creatori redderet, nobis autem corpusculum egregiæ animæ domicilium supremis muneribus decorandum relinqueret, postquam vixisset annos LXI, menses tres, dies XI. Proinde ite, quæso exequias Cives, faciteq; hunc honorem funeri Viri, cui serio, dum vixit, cordi fuit vester honos, vestra salus. Ite & dolete. Per scriptum Rostochi sub Sigillo Facultatis Medicæ IX. Idus Junii, anno cl^o lxx LIII.

the scale towards document

Quidem diversæ passim Philosophiæ
circumferuntur descriptiones, quas
singulas, & recensere, longum; & ad
rationis, in præsentiarum, libellam re-
vocare, tædiosum foret. Antiquissi-
mam ego primâ facio: tanquã à Philo-
sophorū, quos habemus, Primate la-
tã, omniumque, rectè philosophanti-
um, calculó, hactenus approbatã Pla-
tonis ea est, digna profectò Authore,
abus tantum voculis, **MEDITATIONE**, puta,
lvatur. Censebat Divinus ille Vir, tantò nos eva-
es, quantò vivaciùs consideremus mortem. Ne-
ipso falsus est, cùm, quodcumque in Philoso-
pho, circa mortis meditationem reperiamus. Mor-
tis, quæ rectam vivendi rationem monstrat, atque
vitæ, quales esse in morte desideramus. Ea, animum
quæ à verò nos abducere, aut aliquam, nomini
m notam inurere possunt. Ea est, quæ do-
m, timorem pellit, tranquillitatem inducit;
s casuum animum varietates firmat, adversus
reddit, quando omnia ab eodem impedi-
tantò paratior sit, sicubi res exiget, statim
quando est faciendum, statim exire, quo ali-
ndum, tabernaculo suo. Quæ enim ista mortis
est, aut socordia, cùm cognati simus DEO, cùm
terris animal, præter hominem, cognitione.

DE